Пише: Александар Костић
субота, 10 мај 2014 17:17

Парада поводом Дана победе у Москви показује импресивну војну силу Русије, а жртве Одесе и напади кијевске хунте на истоку Украјине изазивају питање зашто Москва није раније војно реаговала. Последња Путинова мировна понуда појачала је недоумице да ли се ради о предаји, трику или стратегији, док су НАТО и власти у Кијеву већ показали да заправо желе да Москва интервенише, како би се стекао утисак да је Крим само увод у даље територијалне претензије Русије. То би затим оправдало изолацију Русије и довело до „пуцања“ економских веза ЕУ и Москве и новог „хладног рата“.

Сигурно је да су због тога неки од почињених злочина „дириговани“ како би се Кремљ и Путин натерали да крену у помоћ становништву Истока, док је и форсирање фашиста из „Десног сектора“ треб
ало да изазове
бес Русије и Руса. Путин ипак није улетео у замку војне интервенције, јер су у Москви свесни последица њиховог директног ангажовања, које би изазвало најпре медијски контраудар и строге економске санкције. Украјина би била доведена у стање хаоса, што би имало и вишегодишње политичке и сваке друге негативне последице и по саму Русију. Огромни трошкови инвазије и контроле Истока такође би на дуже стазе могли исисати снагу Русије и исцрпети њене ресурсе, а војна интервенција би уједно довела и до распада и поделе Украјине, чији би запад постао опасни антируски бастион.

Пише: Александар Костић
субота, 10 мај 2014 17:17

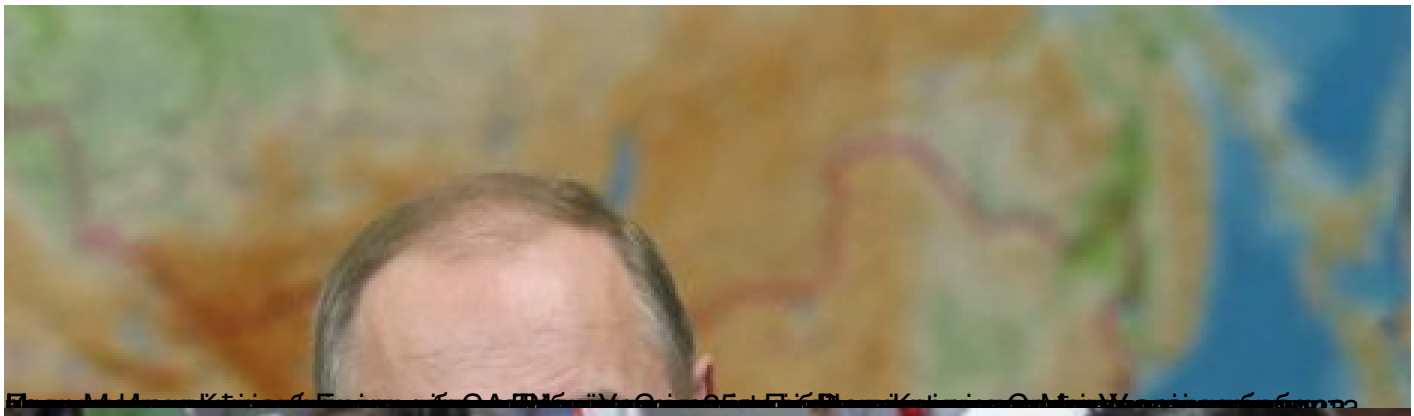

Пише: Александар Костић
субота, 10 мај 2014 17:17